

[Hanne Severinsen]

Meget kort: men vi har dog i det mindste skaffet pengene til det.

Aase Olesen (RV):

SFs beslutningsforslag nr. B 142 foreslår en meget omfattende regulering af overførselsindkomster, der skal bringe overførslerne tilbage til det niveau, de havde i efteråret 1982, og regulere dem efter pristalsreguleringen. Dette forslag er så voldsomt, så stort – der er godt nok ingen økonomiske beregninger med – at det er givet, vi ikke vil kunne støtte det.

Socialdemokratiet foreslår i beslutningsforslag nr. B 141 en regulering af de sociale pensioner, dagpenge, efterløn og Statens Uddannelsesstøtte. Jeg skal tage elementerne bagfra. Hvad angår Statens Uddannelsesstøtte, pågår der for øjeblikket forhandlinger mellem mange af Folketingets partier, og vi overlader det til disse forhandlinger at finde ud af, hvordan Statens Uddannelsesstøtte skal se ud i fremtiden. Vi har givet vores bud på det i det forslag, vi har fremsat.

Dagpenge og efterløn skal ifølge en lov, vi allerede vedtog før jul, reguleres efter udviklingen i priser og med den særlige bemærkning, som også Socialdemokratiet citerer i deres forslag, at et eventuelt behov for at anlægge en bredere vurdering ved fastsættelse af niveauet for enkelte ydelser skal ske i de enkelte love, f.eks. påtænkes dagpengenes højeste beløb reguleret under hensyntagen til lønudviklingen, hvorved forsikringsprincippet fastholdes. Det står i loven, og det stemte Det Radikale Venstre for. Så vidt jeg husker, stemte Socialdemokraterne ikke for det, men det er da godt, at de kan citere det i dag, idet jeg går ud fra, det betyder, at vi skal efterleve denne bestemmelse, og det vil altså ske, når vi ser, hvordan den faktiske udvikling af lønningerne har været.

Tilbage står spørgsmålet om de sociale pensioner, altså førtidspensioner og folkepension. Straks efter, at overenskomsten for det offentlige arbejdsmarked var underskrevet, tog Det Radikale Venstre kontakt med regeringen og bad om en beregning af, hvorvidt der var behov for at foretage det, som vi ved tidligere overenskomstsituationer har kaldt velstandsregulering af de sociale pensioner. Velstandsregulering er ikke noget klart defineret begreb – det er vist foregået lidt

forskelligt fra gang til gang – men vi var klar over, at der kunne være tale om, at de sociale pensioner med de overenskomster, vi havde fået, ville glide tilbage, hvis de alene skulle fortsætte med den almindelige gammel-dags pristalsregulering, som de altid har haft.

Vi vidste godt, hvordan det var gået med de sociale pensioner op til i dag, nemlig at de har fået et forspring på nogle procent – sammenlignet med de øvrige områder er det et ret aneligt forspring – og det var helt bevidst, at vi i 1982 foreslog, at man skulle fortsætte med pristalsreguleringen, fordi vi mente, der var behov for, at pensionerne blev rettet op i forhold til arbejdsmarkedet. Dette forspring ønsker vi altså på ingen måde at sætte over styr nu, og derfor er det vigtigt at sige, at den velstandsregulering, der skal finde sted, skal ske med udgangspunkt i dags dato, og at det alene er den fremtidige udvikling, vi skal sikre.

Jeg er ganske enig med fru Mette Groes, når hun siger, at man under udvalgsarbejdet selvfølgelig skal se på, hvordan vi er kommet frem til de tal, der nu er som udspil til forhandling med organisationerne, og det er klart, at det er meget indviklede beregninger. Det vigtigste er, at man fra alle sider anerkender, at tallene ser sådan ud, og man kommer altså frem til, at der er behov for en regulering på 1,2 pct. Det, man skal være opmærksom på, er, at disse 1,2 pct. er en procentdel af det samlede beløb, og at det fordeles sig lidt forskelligt, fordi vi har at gøre dels med mennesker, der får fuldt pensions-tillæg, dels med mennesker som får aftrappet pensionstillæg.

Jeg kan nævne, hvad det er for grupper på visse tidspunkter. F.eks. vil beløbet pr. 1. april 1987 for en samgift pensionist betyde en regulering på 2,2 pct., mens det fra 1. oktober 1987 vil betyde en regulering på 3,8 pct. De 1,2 pct. er altså et totalt beløb, som egentlig ikke siger noget om, hvor meget man får reguleret i det enkelte tilfælde.

Når det i dele af pressen i dag er slået op, at denne velstandsregulering ikke er andet end sølle 79 kroner om måneden, eller hvad det er, man siger, og at det ikke er noget at råbe hurra for, må man huske på, at der er tale om meget store beløb, når vi taler om pensionister, det bliver 510 mill. kr. om året.

Men man kan også se på, at stigningen for en folkepensionist fra nu af og frem til 1.